

ምዕራፍ 8

በዚያን ዘመን፤ ይላል እግዚአብሔር፤ የይሁዳን ነገሥታት አጥንትና የመኳንንቶቹን አጥንት፤ የካህናቱን አጥንትና የነቢያቱን አጥንት፤ የኢየሩሳሌምንም ሰዎች አጥንት ከመቃብራቸው ያወጣሉ።

2 በወደዱአቸውና ባመለኩአቸው፤ በተከተሉአቸውና በፈለጉአቸው፤ በሰገዱላቸውም በፀሐይና በጨረቃ በሰማይም ሠራዊት ሁሉ ፊት ይዘረጉአቸዋል፤ አያከማቹአቸውም አይቀብሩአቸውምም፤ በምድርም ፊት ላይ እንደ ጉድፍ ይሆናሉ።

3 እኔም ባሳደድኋቸው ስፍራ ሁሉ የቀሩ፤ ከዚህች ክፉ ወገን የተረፉ ቅሬታዎች ሁሉ፤ ከሕይወት ይልቅ ሞትን ይመርጣሉ።

4 እንዲህም ትላቸዋለሁ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። የወደቁ አይነሡምን? የሳተስ አይመለስምን?

5 እንግዲህ ይህ የኢየሩሳሌም ሕዝብ ዘወትር ስለ ምን ወደ ኋላው ይመለሳል? ተንኰልን ይዞአል ሊመለስም እንቢ ብሎአል።

6 አደመጥሁ ሰማሁም፤ ቅንን ነገር አልተናገሩም፤ ማናቸውንም። ምን አድርጌአለሁ? ብሎ ከከፋቱ ንስሐ የገባ የለም፤ ወደ ሰልፍም እንደሚሮጥ ፈረስ እያንዳንዱ በየመንገዱ ይሄዳል።

7 ሽመላ በሰማይ ጊዜዋን አውቃለች፤ ዋናስና ጨረባ ዋልያም የመምጣታቸውን ጊዜ ይጠብቃሉ፤ ሕዝቤ ግን የእግዚአብሔርን ፍርድ አላወቁም።

8 እናንተስ። ጥበበኞች ነን የእግዚአብሔርም ሕግ ከእኛ ጋር ነው እንዴት ትላላችሁ? እነሆ፤ የጸሐፊ ብርዕ ሐሰተኛ ነው በሐሰትም አድርጎአል።

9 ጥበበኞች አፍረዋል ደንግጠውማል ተማርከውማል፤ እነሆ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ጥለዋል፤ ምን ዓይነት ጥበብ አላቸው?

10 ከታናቸው ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ ሁሉ ስስትን ያስባሉና፤ ከነቢዩም ጀምሮ እስከ ካህኑ ድረስ ሁሉ በተንኰል ያደርጋሉና ስለዚህ ሚስቶቻቸውን ለሌሎች፤ እርሻቸውንም ለሚወርሱባቸው እሰጣለሁ።

11 የሕዝቤንም ሴት ልጅ ስብራት በጥቂቱ ይፈውሳሉ፤ ሰላም ሳይሆን። ስለም ሰላም ይላሉ።

12 አስጸያፊ ነገርን ስለ ሠሩ አፍረዋልን? ምንም አላፈሩም፤ አፍረትንም አላወቁም፤ ስለዚህ ከሚወድቁ ጋር ይወድቃሉ፤ በጉብኝታቸው ጊዜ ይዋረዳሉ፤ ይላል እግዚአብሔር

13 ፈጽሜ አጠፋችኋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ በወይን ላይ ፍሬ፤ በበለስ ዛፍ ላይ በለስ አይሆንም፤ ቅጠልም ይረግፋል፤ የሚያልፉባቸውንም ሰጠኋቸው።

14 ዝም ብለን ለም እንቀመጣለን? እግዚአብሔርን ስለ በደልን አምላካችን እግዚአብሔር አጥፍቶናልና፤ የሐምትንም ውኃ አጠጥቶናልና ተሰብስባችሁ ወደ ተመሸጉ ከተሞች እንግባ በዚያም እንጥፋ።

15 ሰላምን በተስፋ ተጠባበቅን፤ መልካምም አልተገኘም፤ መጠገንን በተስፋ ተጠባበቅን፤ እነሆም፤ ድንጋጤ ሆነ።

16 የፈረሰኞቹ ድምጽ ከዳን ተሰማ፤ ከእርቦኞች ፈረሶች ማሸካካት የተነሣ ምድር ሁሉ ተንቀጠቀጠች፤ መጡም ምድሪቱንና በእርስዋም ያለውን ሁሉ፤ ከተማይቱንና የተቀመጡባትንም በሉ።

17 እነሆ፤ አስማት የማይከለክላቸውን እባቦችንና እፋኝቶችን እስድድባችኋለሁ፤ እነርሱም ይነድፉአችኋል።

18 ኅዘኔ የማይጽናና ነው፤ ልቤም በውስጤ ደክሞአል።

19 እነሆ። እግዚአብሔር በጽዮን የለምን? ወይስ ንጉሥዋ በእርስዋ ዘንድ የለምን? የሚል የወገኔ ሴት ልጅ ጩኸት ድምፅ ከሩቅ አገር ተሰማ። በተቀረጹ ምስሎቻቸውና በባዕድ ከንቱነትስ ያስቈጡኝ ስለ ምንድር ነው?

20 መከሩ አልፎአል፤ ቢጋው ሄዶአል፤ እኛም አልዳንንም።

21 በሕዝቤ ሴት ልጅ ስብራት እኔ ተሰብሬአለሁ ጠቀራማለሁ፤ አድናቆትም ይዞኛል።

22 በገለጻድ የሚቀባ መድኃኒት የለምን? ወይስ በዚያ ሐኪም የለምን? የወገኔ ሴት ልጅ ፈውስ ስለ ምን አልሆነም?